

VOS & DE LANGE

advocaten

Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Barendrecht, 19 oktober 2023

Dossier: 20220164
Betreft: Beroepschrift

Edelgrootachtbaar college,

Het college van Burgemeester en wethouders van de gemeente Rotterdam (het college) heeft donderdag 7 september 2023 bekend gemaakt dat de volgende besluiten zijn genomen ten behoeve van de realisatie van een windturbine op de Landtong in Rozenburg:

1. omgevingsvergunning (OMV.22.10.00358)
2. maatwerkbesluit (OMV.22.10.00358 / 182719_4808098)
3. waterwetvergunning (RWSZ2022-00015794)
4. ontheffing Wet natuurbescherming (0104749)

De besluiten hebben betrekking op het vergunnen van de bouw en exploitatie van een industriële Wind Turbine (verder vermeld als IWT) in de begrazingsweide op de Landtong Rozenburg, perceel nabij Noordzeeweg 15, 3181ML Rozenburg. Er kan tot en met 19 oktober 2023 beroep worden ingesteld. De Crisis- & herstelwet is van toepassing.

Hierdoor wordt namens de navolgende (rechts-)personen – hierna te noemen: appellanten - tijdig beroep tegen genoemde besluiten ingesteld:

1. de rechtspersoonlijkheid bezittende stichting **STICHTING LEVE DE LANDTONG**, gevestigd te Rozenburg, gemeente Rotterdam (bijl. 1 en 2);

2. de bestuursleden van de stichting:
 - mevrouw T.A. Bergwerff, wonende te 3181 AE Rozenburg aan het Essendaal 117a;
 - mevrouw E.F. 't Hooft-Alberti, wonende te 3181 PD Rozenburg aan de Brink 18;
 - de heer M.T. van den Beemt, wonende te 3181 EJ Rozenburg aan de Maasstraat 32;
3. de 889 personen genoemd op bijgaande handtekeningenlijst (**bijl. 3**);
4. de 280 personen die steun hebben betuigd (**bijl. 4 en 5**).

Natuurschade

5. Volgens het college (4.2.4.) is geen sprake van het teniet gaan van het natuurgebied en geen sprake van een aanslag op de natuur. In het licht van na te melden feitelijke vaststelling van het college is dat onbegrijpelijk en innerlijk tegenstrijdig:

Door de plaatsing van de windturbine krijgt een beperkt deel van de landtong een andere invulling. Het grondoppervlak beslaat ongeveer 3.000 m2 ten behoeve van de permanente voorzieningen, zoals de fundering, kraanopstelplaats en toegangsweg. Dit is ongeveer 0,5 % van het totale oppervlak van de begrazingsweide en ongeveer 0,3% van het totale oppervlak van het oostelijke deel (romp) van de landtong. Hierdoor is de fysieke impact op het grondgebied van de landtong relatief gezien beperkt. De windturbine zal zorgen voor een wijziging van de bestaande situatie, onder andere door het geluid, de slagschaduw, de overdraai en de zichtbaarheid.

De aantasting van 3.000 m2 natuur is een vergaande en onomkeerbaar ingreep en een directe aantasting van een relatief groot oppervlakte. Dat levert directe natuurschade op. De vitaliteit en leefbaarheid wordt rechtstreeks geraakt. De aantasting en gevolgen daarvan beperken zich daarbij ook niet tot dat perceel. De effecten zijn tot in de verre omgeving zichtbaar en merkbaar.

Veiligheid

6. Het college stelt (4.4.2) dat bij het opstellen van de ontwerp omgevingsvergunning rekening is gehouden met het advies van de VRR. Er blijkt evenwel nergens of en hoe dat daadwerkelijk is gebeurd. Dat raakt aan de zorgvuldigheid en motivering van het besluit.

7. Volgens het college is het maximale invloedsgebied wat bij schade de buisleidingen kan optreden gelegen tot op een afstand van 181 meter vanaf die buisleidingen. De ligplaatsen zijn niet binnen die afstand gelegen. Er wordt daarmee geen kettingreactie verwacht. Die reactie wordt dan wel niet verwacht, maar niet is uitgesloten dat deze toch kan optreden. Bovendien dient niet enkel met ligplaatsen gerekend te worden, maar ook met (passerende) scheepvaart. Er wordt evenmin voldaan aan het advies van de VRR.

Experimentele windturbine

8. Er wordt een zogenaamd prototype (nog niet commercieel op de markt beschikbaar) windturbine geplaatst op de aangevraagde locatie. Die windturbine wordt volgens het college uitvoerig getest. Daarbij is volgens het college de technologie voor windturbines inmiddels voldoende volwassen en uitontwikkeld om inzicht te hebben op de potentiële worst case effecten van de realisatie van de windturbine (4.6.1).
9. Deze stellingen van het college zijn bepaald twijfelachtig te noemen. De ontwikkelingen met betrekking tot windturbines gaan zodanig snel, dat deze nauwelijks meer zijn bij te benen. Van testen in het veld is niet of nauwelijks sprake. In die zin zijn deze dan ook als experimenteel aan te merken. In de praktijk zijn intussen meerdere gevallen bekend waarbij kennelijk constructiefouten optreden die zorgen voor een bromtoon (laagfrequent geluid) en vergunningsmeldingen afwijken van de later gemeten bronsterkte. In de worst case scenario's wordt daarmee niet gerekend. Het onderzochte kader schiet daarmee tekort. Er wordt (theoretisch) berekend in plaats van gemeten. De stukken zijn voor leken niet even goed navolgbaar en er is geen toegankelijke publiekversie die dat manco opheft.
10. De modellen van de fabrikanten zijn met het voorgaande ontoereikend. Ook wordt in de praktijk gerekend met jaargemiddelden, terwijl de fabrikantmodellen uitgaan van mediaanberekeningen. Daar alleen al zit een mismatch, ten nadele van de omgeving.
11. Fictieve windturbines leveren dusdoende ten onrechte fictieve in plaats van realistische worst-case situaties.

Leidraad windenergie

12. De windturbine sluit qua positionering en afmetingen niet aan op de bestaande windturbines op de Landtong. Daarmee wordt niet voldaan aan de Leidraad windenergie (4.7.1). Het college dat acceptabel, omdat hiertoe een belangenafweging zou hebben plaatsgevonden. Het belang van de energieopbrengst weegt zwaarder dan het belang van de ruimtelijke inpassing. Het college miskent dat hier appels met peren worden vergeleken. Niet valt in te zien dat qua positionering en afmetingen niet zou kunnen worden voldaan aan de Leidraad. Ook daarmee zou de beoogde energieopbrengst kunnen worden behaald.
13. Er is bovendien sprake van verrommeling. Van inpassing is in werkelijkheid geen sprake. Het aanbrengen van groen is geen argument in de ruimtelijke ordening.

Ontbreken planMER

14. Deze turbine maakt deel uit van de uitbreiding van het Windpark Rozenburg. Dat betekent dat deze uitbreiding krachtens de rechtstreeks werkende SMB-richtlijn vooraf en integraal plan-MER getoetst dient te worden. Die toetsing ontbrak en ontbreekt. Ook de RES (regio Rotterdam Den Haag) waarvan de turbine deel uitmaakt is niet vooraf plan-MER getoetst. Er kan dan ook geen omgevingsvergunning worden verleend.
15. Het college merkt op (4.9.1.) dat een omgevingsvergunning geen plan of programma is in de zin van de SMB-richtlijn en daarom ook niet onder de verplichting valt om voorafgaand een plan-MER op te stellen. Deze stelling is apert onjuist.
16. De Advocaat-Generaal heeft in de conclusie (overweging 117) bij het Nevele-arrest (ECLI:EU:C:2020:143) al opgemerkt:

117. In overeenstemming met die algemene verplichting zou de nationale rechter, teneinde uitvoering te geven aan de voorrang van het Unierecht, een plan of programma dat in strijd met de SMB-richtlijn zonder SMB is vastgesteld, moeten opschorten, nietig moeten verklaren of buiten toepassing moeten laten. A fortiori zouden vergunningen voor daarop gebaseerde projecten hetzelfde lot moeten ondergaan.

Nu de vergunning steunt op windturbinevoorschriften uit de incorrect geïmplementeerde SMB-richtlijn worden ook daarop gebaseerde vergunningen geraakt.

17. Het Nevele-arrest (ECLI:EU:C:2020:503) sluit daarop aan met de formulering (r.o. 83)

...en dat een reeds verleende vergunning wordt ingetrokken of opgeschort teneinde een dergelijke beoordeling alsnog te verrichten.

18. Voor de delen van het al bestaande windpark heeft een dergelijke toetsing evenmin plaatsgevonden. Er is dan sprake van een gebrek in de zin van de SMB-richtlijn, zodat de vergunningen daarvoor ten onrechte zijn verleend en niet als rechtsgeldig aangemerkt kunnen worden.
19. De RES vormt bovendien ook een plan of programma in de zin van de SMB-richtlijn, maar is evenmin vooraf en integraal getoetst.
20. De dwingende en rechtstreeks werkende bepalingen van de SMB-richtlijn voorzien niet in een alternatief van locatiespecifiek onderzoek en toepassing van maatwerk. Daar kan dan ook niet van worden uitgegaan. Het levert een ontoelaatbare ontwijking van die richtlijn op. Evenmin wordt daarbij voldaan aan de criteria als genoemd in de zaak Europese Commissie versus Ierland (ECLI:EU:C:2019:955). Bovendien is er geen sprake van wetenschappelijk getoetste bepalingen.

Geluid

21. De stelling dat het maximale geluid in de praktijk op de gevel van een woning kan ontstaan lager is dan de Lden norm wordt betwist en blijkt uit niets. De piekbelastingen liggen in de praktijk doorgaans vele malen hoger. Er wordt ook niet gemeten, maar – in strijd met het Verdrag van Aarhus – slechts berekend. Dat is volstrekt onvoldoende. Bovendien wordt het geluidseffect van het totale windpark ten onrechte niet meegenomen (zie figuur 5.1. op pagina 37 van de ruimtelijke onderbouwing).
22. Dat er maximaal 45 dB aan piekgeluid zou optreden wordt niet door het college aangetoond. Hiervoor is al gesteld dat het model daarvoor tekortschiet, terwijl de feitelijke belasting op de gevel in werkelijkheid vele malen hoger kan zijn dan door het college wordt gesteld. Metingen zullen dat ook uitwijzen. Het recente geluidsbelevingsonderzoek met betrekking tot Windpark Spui door M+P (**bijl. 6**)

toont aan dat er ook bij het zogenaamd voldoen aan wettelijke normen wel degelijk ernstige en ontoelaatbare hinder en overlast wordt ervaren.

Uit het voorgaande volgt dat de vergunningen waarvan beroep niet in stand kunnen blijven en vernietiging dient te volgen.

Hoogachtend,

P.A. de Lange

BIJLAGEN:

1. statuten
2. uittreksel handelsregister
3. medeondertekenaars
4. eerste lijst sympathisanten
5. tweede lijst sympathisanten
6. geluidsbelevingsonderzoek

